Vishnuh-Genootschap

Vishnuh-Genootschap

Vishnuh-Genootschap

De Waarheid Achter het Systeem

Zorg en Lasten

Auteur: Lancar Ida-Bagus

Vishnuh-Genootschap

Vishnuh-Genootschap

Colofon

Auteurs: Vishnuh-Genootschap

Adhipati: R.R. Purperhart

THEMA code:

NUR code:

© Copyright: Vishnuh-Genootschap

Copyright: R.R. Purperhart/ Lancar Ida-Bagus

© Bibliografie, foto's en Illustraties Vishnuh-Genootschap

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt middels druk, fotokopie, microfilm, of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbenden.

© All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted in any form by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording, or otherwise, without the written permission of the publisher.

Vishnuh-Genootschap

Inhoud

De Waarheid achter het Systeem 11

Zorg en Lasten 11

De staat der Nederlanden 17

Ik ben niet anti-geloof en het Vishnuh-Genootschap evenmin. 32

Kijk naar Indonesië 57

Wantrouwen komt van binnen. 75

Mensen en dieren..... 90

Niet alles is zwart en wit...... 97

De gezondheidszorg in Nederland..... 102

Overgeërfde wreedheid en onderdrukkingsgedrag 116

Is een Revolutie Nodig? Een Blik op de Geschiedenis en Huidige Onvrede 125

Groeiende Onvrede in de 18e Eeuw 126

De Revolutiejaren: Verlichting en Strijd..... 127

Gewapende Strijd en Politieke Omwentelingen..... 130

De Franse Invloed en Een Nieuwe Kans 133

De Eerste Grondwet en Huidige Realiteiten 136

De Vraag naar Eerlijke Belastingen en Werkelijke Vrijheid 140

De Geschiedenis van Belastingheffing in Nederland 145

Vroegere Belastingstructuren 145

Voorloper van het Huidige Belastingstelsel..... 149

De Schandalige Lasten van Belastingen op de Burgers..... 151

Medelijden met Vreemdelingen, Vergetelheid voor Burgers 155

Zwijgen is Geen Optie..... 156

Emigratie: Een Vlucht voor Verandering of een Verlies van Identiteit?..... 161

De Keuze voor Emigratie: Een Stap naar Vrijheid of een Vlucht uit de Realiteit? 163

In de schaduw van de nacht blijven we onzichtbaar, maar onze aanwezigheid is onmiskenbaar..... 178

Epiloog: De Waarheid Achter Het Systeem 181

De Waarheid achter het Systeem

Zorg en Lasten

Voorwoord

We groeien op met het idee dat het systeem waarin we leven is gebouwd op rechtvaardigheid, orde en gelijke kansen. Dat wie hard werkt, eerlijk speelt en zich aan de regels houdt, vanzelf beloond zal worden. Maar achter deze zorgvuldig geconstrueerde façade schuilt een ongemakkelijke waarheid: het systeem is niet ontworpen om iedereen te dienen. Het is ontworpen om zichzelf in stand te houden — en dat betekent dat sommigen altijd zullen winnen, terwijl anderen structureel verliezen.

De spelregels zijn nooit neutraal geweest. Ze zijn geschreven door zij die al macht, invloed en middelen bezaten. En waar macht eenmaal gevestigd is, wordt zij zelden vrijwillig gedeeld. Integendeel: het systeem zorgt er subtiel, maar

doeltreffend, voor dat de verdeling van kansen scheef blijft, dat ongelijkheid wordt genormaliseerd en dat onderdrukking wordt verpakt als bescherming.

Dit gebeurt niet altijd met harde hand. Vaak gaat het om stille structuren: wetten die zogenaamd iedereen beschermen, maar in de praktijk de privileges van een kleine groep waarborgen. Onderwijs dat belooft deuren te openen, maar in werkelijkheid muren optrekt. Economische modellen die groei prediken, terwijl ze slechts de winst van enkelen maximaliseren en de lasten verschuiven naar de velen.

Het meest verraderlijke is dat dit systeem zichzelf verkoopt als de enige realiteit. Het leert ons dat verzet zinloos is, dat meebewegen de enige weg is, dat wie buiten de lijntjes kleurt, onvermijdelijk faalt. Maar deze overtuigingen zijn geen natuurwetten — ze zijn zorgvuldig gevoed door de structuren die er belang bij hebben dat we ze geloven.

De waarheid is dat het systeem niet crasht als het mensen benadeelt. Het functioneert erdoor. Ongelijkheid is geen fout in de code, het *is* de code. En zolang we dat niet erkennen, blijven we gevangen in een spel waarvan we nooit de spelborden mochten tekenen.

Dit boek is geen oproep tot blinde rebellie, maar tot helder zien. Tot het herkennen van de mechanismen die ons klein houden, en het terugnemen van onze macht door de waarheid onder ogen te zien. Want alleen wie de illusie doorziet, kan beginnen met het bouwen van iets dat wél rechtvaardig **is.**

Zo zegt de leer van Vishnuh:

"De waarheid hoeft geen pijn te zijn, en een mening hoeft geen ramp te zijn, maar eerder een les tot herstel".

De leer van Vishnuh draagt een diepe wijsheid in zich met de uitspraak: "De waarheid hoeft geen pijn te zijn, en een mening hoeft geen ramp te zijn, maar eerder een les tot herstel."

Deze gedachte zet ons aan tot nadenken over de manier waarop we omgaan met waarheden en meningen in het dagelijks leven.

De waarheid, hoewel vaak als confronterend ervaren, hoeft niet noodzakelijkerwijs pijnlijk te zijn. Waarheid kan, wanneer het op een genuanceerde en compassievolle manier wordt gepresenteerd, helend en verlichtend werken. Het idee dat waarheid pijn doet, komt vaak voort uit onze eigen angsten, ego's en onwil om geconfronteerd te worden met aspecten van onszelf of de wereld die ongemakkelijk zijn. Wanneer we echter inzien dat de waarheid ons ook een kans biedt tot groei en verbetering, kunnen we haar omarmen zonder de bijbehorende angst of weerstand. Waarheid wordt dan niet langer gezien als een harde realiteit die ons breekt, maar als een wegwijzer die ons in de richting van persoonlijke of collectieve transformatie leidt.

Op een vergelijkbare manier biedt de leer een diepgaande reflectie op het concept van

meningen. In de huidige samenleving wordt een mening vaak ervaren als een bedreiging, als een potentieel conflict of zelfs als iets dat relaties kan beschadigen. Maar de leer van Vishnuh stelt dat een mening geen ramp hoeft te zijn. Het kan in plaats daarvan een waardevolle les zijn – een manier om vanuit verschillende invalshoeken te kijken en een bredere visie te ontwikkelen. Door naar meningen te luisteren, zelfs als ze niet overeenkomen met onze eigen overtuigingen, kunnen we onze horizon verbreden, empathie opbouwen, en vooral leren hoe we als individuen en als samenleving kunnen herstellen van verdeeldheid of onbegrip.

Deze les benadrukt dat herstel en verzoening vaak beginnen bij het vermogen om open te staan voor de waarheid en om meningen niet als aanvallen te zien, maar als mogelijkheden tot dialoog en reflectie. Door zowel waarheid als meningen in deze context te plaatsen, worden ze hulpmiddelen in het proces van herstel, zowel op persoonlijk vlak als in de relaties met anderen. Dit herstel betekent niet dat we alle pijn

vermijden of dat we altijd in harmonie zullen zijn met de meningen van anderen, maar eerder dat we groeien door de verschillen en uitdagingen heen.

De waarheid is geen wapen, en een mening is geen vijand – beide kunnen, als we dat toestaan, onze grootste leraren zijn.

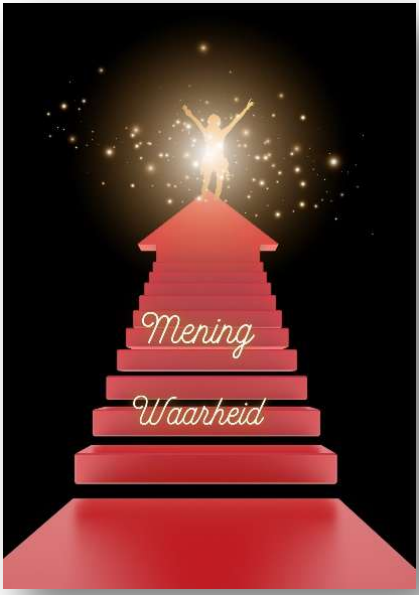

De staat der Nederlanden

In Nederland heeft het concept van de rechtsstaat in de praktijk vaak minder gewicht dan de theoretische idealen suggereren, en al sinds het ontstaan ervan wordt er regelmatig met twee maten gemeten. Hoewel de Nederlandse rechtsstaat officieel is gebaseerd op principes van gelijkheid, rechtvaardigheid en onpartijdigheid, laten de realiteit en de dagelijkse uitvoering hiervan vaak te wensen over.

Dit meten met twee maten is zichtbaar in verschillende maatschappelijke en juridische processen. Bepaalde groepen binnen de samenleving, met name kwetsbare minderheden of mensen met een lage sociaaleconomische status, ervaren een andere behandeling door het rechtssysteem dan anderen. Deze ongelijkheid kan zich uiten in de manier waarop wetten worden gehandhaafd, maar ook in hoe rechtspraak wordt uitgeoefend. Zaken zoals discriminerende controlepraktijken, verschillen in strafmaat bij vergelijkbare overtredingen, en

ongelijke toegang tot juridische hulp wijzen op een systeem dat niet altijd even consequent is in de toepassing van haar eigen regels en principes.

Historisch gezien heeft de Nederlandse rechtsstaat altijd een zekere mate van institutionele ongelijkheid gekend, waarbij bepaalde belangen zwaarder wogen dan andere. Dit is terug te zien in de manier waarop machtige elites, bedrijven, of andere invloedrijke groepen een voorkeursbehandeling lijken te krijgen, terwijl de gewone burger vaak stuit op bureaucratische obstakels of onrechtvaardige bejegening. De recente toeslagenaffaire is een schrijnend voorbeeld van hoe het systeem kan falen en hoe vooral sociaaleconomisch kwetsbare groepen de gevolgen van deze ongelijkheid dragen.

In Nederland lijkt de rechtsstaat soms weinig meer dan een façade, alsof het slechts een symbolische functie vervult. De overvloed aan regelgeving en bureaucratie zorgt ervoor dat misdadigers vaak zonder gevolgen blijven.

Oplichters weten op slimme en gewiekste wijze hun straf te ontlopen, en zelfs wanneer zij uiteindelijk in de gevangenis belanden, blijft gerechtigheid voor de slachtoffers uit. Het gestolen geld wordt wel teruggevorderd, maar de daders profiteren vaak van uitgebreide hulp en faciliteiten, wat ten koste gaat van degenen die ze benadeeld hebben. Het lijkt alsof misdaad lonend is geworden. Een treffend voorbeeld hiervan zijn de kerken, die door de eeuwen heen betrokken zijn geweest bij zware misdaden, waaronder genocide en ernstige schendingen van mensenrechten. In plaats van verantwoording af te leggen, genieten deze instellingen nog steeds bescherming en worden ze gevierd onder het mom van democratische waarden. De rijkdommen die ze hebben verzameld – vaak door eeuwenlange uitbuiting en diefstal van hun slachtoffers – worden nu beschouwd als legitiem bezit. Dit is niet alleen moreel verwerpelijk, maar ook een direct schandaal dat onaanvaardbaar blijft. De tijd is rijp om deze onrechtvaardigheid aan te pakken.